

Actions Indlæg

i Justitssagen mod Mette Sørensdatter, Ane Dorthea Sørensdatter og Enken Gjertrud Sørensdatter, af Grenaae Arrest.

Under denne Sag tiltales ovenmeldte Mette Sørensdatter, og Ane Dorthea Sørensdatter for begaaet Drab paa et af Førstnævnte i Dølgemaal født levende Barn, samt Enken Gjertrud Sørensdatter for formeentlig Delagtighed i Gjerningen, hvilken hun i det mindste ikke har hindret, -Til nærmere Oplysning om disse Forbrydelser giver jeg mig herved den Ære at fremlægge:

1: Udskrift af Grenaae Bye og Nørre Herreds Politiprotocol af det i Sagen optagne Forhør, begyndt den 26de Juli og sluttet den 26de August d.A, betegnet No 1.

2: Ditto af Ditto Ditto af et Kontinuations-Forhør af 14de dennes, No 2 og

3: Det i Sagen under 27de Julii d. A. optagne visum repertum, betegnet No 3

Efterat de Tiltalte, hver for sig, under Forhøret, haardnakket have gjort sig skyldige i forskellige usandfærdige Forklaringer, ere følgende Sagens Omstændigheder, dels ved de Tiltaltes egen Bekiendelse, og dels ved de afhørte Vidners Forklaringer, oplyste, nemlig:

”Da der i længere Tid var opstaaet Mistanke imod Mette Sørensdatter, at hun var frugtsommelig, advarede Sognepræsten, omtrent i Slutningen af Junii Maaned d. A. hende og Moderen Gjertrud Sørensdatter, om at sige Sandhed med Hensyn til den Førstes Frugtsommelighed; men Mette benægtede at være frugtsommelig, og hendes Moder Gjertrud erklærede, at hun troede ikke heller, at hendes Datter Mette vare i dette Tilfælde, men antog, at hendes Førlighed hidrørte, enten fra Vattersot, eller fra Menstruationens Standsning.

Derefter blev, samme Tid, Districts-Gjordmoderen, af Sognepræsten, anmodet om at undersøge Mette, og Gjordmoderen antog da, at Mette var svanger, skjøndt denne ogsaa for hende nægtede saadant, ligesom og Districtslægen, i samme Anledning, blev kaldet, og denne troede ogsaa at Mette var frugtsommelig, uagtet hun forsikkrede ham, at hun ikke havde havt legemlig Omgang med noget Mandfolk. Vide Forhøret No 1 pag: 2, 3, 4, og 54. Den 25de Julii d. A. om Morgenen Klokken imellem 5 og 6 omtrænt, da Mette Sørensdatter følte Smerte i Underlivet og over Lænden, gik hun ud i Moderens Bryggers, og der, uden at hun tilkaldte Nogen, og i en opret Stilling, fødte hun et levende Pigebarn. Moderen kom tilfældig strax tilstæde, optog Barnet, der ved Fødselen var faldt til Gulvet, og ville have bragt det i Dagligstuen, men blev deri forhindret, ved at Mette og Ane Dorthea vare hinanden behielpelig i, at fratage hende det. Derpaa forsøgte Mette at quæle Barnet, ved at omspænde Halsen og Munden paa det med sine Fingerender, men da det ikke lykkedes hende derved at aflive det, bad hun Ane Dorthea om at være hende behielpelig med at skille Barnet ved Livet. Ane Dorthea tog da strax Barnet, hvori der endnu var Liv, og kastede det i Grubekiedlen, hvori var Vand, og hvorfra Ane Dorthea igjen optog det og nedsænkede det i en Madsketønde, da der ikke var Vand nok i Kiedlen til at det deri kunde omkomme. Efterat Barnet havde ligget i Madsketønden en kort Tid, tog Ane Dorthea det, som da var død, igjen op, vadskede det, svøbte det i et Klæde og lagde det inden i Bryggerset paa Siden staaende Ballie. Mette og Ane Dorthea vare enige i, at

ombringe Barnet, og det blev vedtaget imellem disse og Moderen Gjertrud, at det Passerede skulde skiules, ligesom ogsaa Denne var roelig Tilskuer til hvad der foregik med Barnet, uden enten at gjøre Anskrig, eller paa anden Maade søgte at forhindre dets Drab. Vide Forhøret No 1 pag: 8, 11, 19, 20, 88, 89, 90, 93, 94, 101, 102, 103, 104, 106, 110, 111, 112, 123, 125, 126, 127, 128, 129, 130 og 132, samt Kontinuations-Forhøret pag: 3 til 17."

Disse ere saaledes Hoved-Omstændighederne ved de Tiltaltes omhandlede Forbrydelser, og Enhver af disse for sit Vedkommende, have forklaret og vedgaaet det Anførte. At der derimod, forinden Mette fødte Barnet, kort eller lang Tid i forveien, imellem alle de Tiltalte maa have passeret en Aftale eller lagt en Plan i Henseende til den nu forøvede Gierning, synes at være uden for al Tvivl, men dette have dog ikke nærmere kundet oplyses. Det fortiener derfor at bemærkes, at Gjertrud, som selv har født flere Børn, ikke, efter de Omstændigheder, der vare for Haanden, kunde bortfjerne den Tanke, at hendes Datter Mette maatte være frugtsommelig, særdeles den Stund, at Doctor og Gjordemoder, begge erklærede, at hun da upaatvivelig var svanger; det synes derfor troeligt, at Gjertrud har fristet Datteren til Bekiendelse i Henseende til dennes Svangerskab, samt at hun derefter har vedgaaet det. Gjertrud maatte saaledes have været vidende, eller havde fast Formodning, om Mettes Svangerskab, og hun kunde da havt Leilighed til, at forebygge, hvad der nu er skeet.

Man kan derfor med Føie sige, at den onde Skiæbne, der nu rammer hendes 2de Døttre, har sit Udspring fra hendes Samvittighedsløse Forhold. Tillige anføres det, at Gjertrud, da Mette allerede havde barslet, nægtede for Sognepræsten og Gjordemoderen, at saadant var Tilfældet. Vide Forhøret No 1 pag 12.

Gjertrud er confirmeret 1784 med 14 Aars Alder, altsaa nu 61 Aar gammel. Mette er født den 12 Januari 1805 og confirmeret 1819. - Ane Dorthea er født den 24 Maii 1802 og confirmeret 1817. vide Forhøret No 1 pag 29, 30 og 31, - Ingen af de Tiltalte have forhen været tiltalte, dømt eller straffede for nogen Forseelse og de have for øvrigt alle tre gode Vidnesbyrd om deres foregaaende Liv og Levnet.

Det staar nu tilbage at undersøge, med hvilken Straf de Tiltalte, hver for sig, ville vorde at ansee. - Hvorhos det forud bemærkes, at det ikke, efter det Anførte, skjønnes rettere, end at Mette og Ane Dorthea, begge have taget lige Deel i Barnets Drab. Hvorefter de da formeentlig vil blive at Ansee med Livs Fortabelse efter Lovens 6-6-1 og 7.-

Betræffende Gjertrud, da vil en arbitrair Straf for hende vorde at bestemme, hvilken, efter Omstændighederne, jeg formeener passende fastsat til 5 Aars Forbedringshuusarbeide. Tillige bør de udrede Sagens Omkostninger.

I Overensstemmelse hermed tillader jeg mig ærbødigst at indstille:

"at Mette Sørensdaughter og Ane Dorthea Sørensdaughter dømmes til at have deres Liv forbrudt, og at den Førstes Hoved sættes paa en Stage, samt at Gjertrud Sørensdaughter hendømmes til 5 Aars Forbedringshuusarbejde, ligesom de alle tre, in solidum, tilpligtes at udrede alle af Sagen flydende Omkostninger, hvoriblandt i Salarium til mig som Actor 10 rbd Sølv.

Hermed indlades Sagen under Dom.

Greenaae den 16de September 1831

Ærbødigst

P Olsen

Fremlagt i Extraretten paa Nørre Herreds Tingsted den 16de Septbr 1831.

Aagaard

Til Nørre Herreds Extraret

Defentions Indlæg

I Justitssagen: Procurator Olsen som befalet Actor contra Arrestantinderne Mette Sørensdatter, Anne Dorthea Sørensdatter og Gjertrud Sørensdatter. Ved herved ærbødigst at tilbagelevere i Retten, Sagens mig sidste Tægtedag derfra udlaante Documenter, giver jeg mig den Ære, at fremlægge, til Aktens Indlemmelse, Amtets mig her i Sagen meddelte Defensions Ordre af 6te dennes. Giennemgaaes Sagens Akter, saa findes det, destoværre, alt for vis og med de Tiltaltes egne Bekiendelser oplyst, at Tiltalte Mette og Anne Dorthea Sørensdatter have gjort dem skyldig i og med hinanden udført det Drab paa førstnævntes sidste 25 Julii fødte Pigebarn hvorefter de under nærværende Sag ere sigtede, og dermed i øvrigt at være tilgaaet saaledes som Sagens Akter i hans fremlagte Indlæg har anført. Der kan derfor ikke være noget for mig i den Henseende at bemærke, men gaaer dermed over til, Anledningen til foranmeldte af Tiltalte begaaede Forbrydelse, fornemmer jeg, at følgende af Sagens Omstændigheder fortjener Opmærksomhed. Tiltalte Mette Sørensdatter, som ikke forhen havde været frugtsommelig, vidste ikke af, at hun var i dette Tilfælde, og hun blev saa meget mere bestyrket heri som Distrikts-Giordemoderen og Lægen, der vare kaldede til hende, omtrent en Maanedstid førend Fødselen, ikke kunne, ihvorvel de troede det og derom yttrede dem, med Bestemthed erklære hende for frugtsommelig. Barnefødselen kom hende saa uventet og pludselig paa, at hun ikke blev levnet nogen Tid til at aabne sin Forfatning for Nogen og den Stilling hun derved blev paaført, gjorde hende forvirret I Hovedet, saa hun i dette Øieblik, ikke vidste hvad hun besluttede eller foretog sig. Hun saae sig ved Barnefødselen ulykkelig og i det hun tænkte sig den Skam og Bebreidelse, hun for sin Barnefødsel kunne vente sig af sin Familie og Andre, fandt hun, i Fristelsens Øieblik, ingen anden Udvei at skjule det paa, end at dræbe Barnet. Dette mislykkedes hende selv, idet hun gjorde Forsøg paa at quæle Barnet, og da hendes Søster Anne Dorthea samme Øieblik kom tililende, vidste hun ikke bedre end formaae hende til, hvad som skeete, at medvirke til Barnets Drabs Udførelse og søge med hinanden derpaa at lægge Dølgemaal. Tiltalte Anne Dorthea Sørensdatter havde ingen Kundskab om, at Søsteren Mette var frugtsommelig og hvor forstyrret og bedrøvet maatte hun derefter ikke have blevet i det Øieblik hun kom tilstæde og saa, at denne havde født et Barn. Mettes Raab om Hielp – og hendes Anmodning til Anne Dorthea om at medvirke til Barnets Drab for at skjule den Skam og forebygge de Bebreidelser hun og Familien, ved hendes Barnfødsel ville komme til at lide, maatte joe naturligvis have virket overmaade meget paa denne og alleene ledet hende til Deeltagelse i det Passerede. I øvrigt vidner alt dette om at forommeldte Barsedrab er foregaaet uden Overlæg, i et ulykkelig Øieblik. Begge de Tiltalte angrer og begræder nu i høieste Grad, den begaaede Forbrydelse. – Deres under Sagen oplyste forhen førte Vandel og Forhold, har været særdeles god og rosværdig. Kunne endog disse Omstændigheder ikke her i Sagen gjøre nogen Forandring for Tiltalte i den af Actor over deres nedlagte lovbestemte Straf, er jeg dog vis paa, at samme ved Benaadningsretten vil komme i Betragtning og hvortil høie Vedkommende sikkerligen ikke vil forbigaae, at anbefale Tiltalte. Hvad Tiltalte Gjertrud Sørensdatter angaaende, da findes hun ikke overbeviist ringeste Medvirkning eller Deltagelse i det af forommeldte hendes 2de Døttre, Mette og Anne Dorthea begaaede Barndrab, men begge disse har under Sagen forsikkert og gentagende bekræftet hendes Uskyldighed i saa Henseende. Hun var uvidende om Mettes Frugtsommelighed og ikke troede hun saadant, førend i det ulykkelige Øieblik hun den 25de Julii d.A hændelsesviis kom tilstæde og saa, at Mette havde født et Barn. Man tænker sig en Moders Bestyrtelse og Følelse ved et sadant Sy Hun tog strax Barnet og ville have bragt det ind i Stuen til nærmere F-----gelse, men Mette og Anne Dorthea forhindrede hende derfra og tog Barnet fra hende samt mishandlede og dræbte det. Ved sin egen Magt kunne hun, som er gammel og skrøbelig, ikke forhindre

Barnets Drab og da ingen Folk var i Gaarden, paa den Tid Gierningen skeete, og andre Folk fra Byen ikke heller i betimelig Tid kunne blive tilkaldet, maatte hun følgelig, mod hendes Villie, blive en enlig? Tilskuer til hendes Døtre Mette og Anne Dortheas Mishandling og Drab af Mettes Barn, skiønt hun dog, hvad Mette selv har forklaret, ? d--- Dom imod deres ulovlige Foretagender. At hun ikke derefter for Vedkommende strax anmeldte det Passerede, men derimod yttre Aftale med foromnævnte hendes 2de Døttre, har søgt at lægge Skjul derpaa og siden derover? Under Forhøret aflagt flere usande Forklaringer indtil hun ved Forhøret den 16 f.M., fremkom med den sande Bekjendelse i Sagen, er Alt, der her under Sagen kan til ---gives hende. Hendes Brøde i saa Henseende - - nærmest som i Lovens 6_6_13_ og F- 6 febr 1694 omhandlede; men Da Tilfældet ikke gandske er det samme, at formeentlig er arbitrair Straf paa hende blive at anvende. At samme efter Actens Formeening, burde være 5 Aars Forbedrigshuus Arbeide, ville være alt for overdreven. Tiltalte er ikke farlig for det Offentlige; - har ingen saadan været straffet og hendes foregaaet Levnet og Forhold, har været særdeles god. - Det skiønnes desto rettere, ved at hendes Brøde maa kunne afsones med Fængsel og, da hun er over 60 Aar gl. - passende kunne fastsættes til 60 Dage paa almindelig Fangekost.- I Henseende til Sagens Omkostningers Udredelse skiønnes det ikke heller, at sidstnævnte Tiiltalte kan sættes ved Siden af de andre, i hvis Foretagende hun ikke har medvirket eller deeltaget. Det maa derfor være nok, at hun paalægges den Trediedel af Sagens Omkostninger og udreder de af hendes Arrest og Afstraffelse flydende Udgifter. - Efter disse Sagens Omstændigheder indstilles tiltalte Mette Sørensdatter og Anne Dorthea Sørensdatter til Rettens mildeste Dom.

Hvorimod jeg tillader mig at paastaa:

1. At Tiltalte Gjertrud Sørensdatter hendømmes til simpel Fængsel paa almindelig Fangekost i tredsindstyve Dage.
2. At Tiltalte Mette og Anne Dorthea Sørensdatter tilpligtes in solidum at udrede de af Sagen lovlige flydende Omkostninger for deres Vedkommende, hvorimod Gjertrud Sørensdatter alleene paalægges derudi at deeltage for en Trediedel og
3. At jeg tilkjendes Sal----, der for 2de Møder i og 2 Dages Arbeide ved Sagens Behandling formeentlig passende kunde være 8 Rb Sølvs.-
Saaledes indlades Sagen til Dom.

Ærbødigst Harboe

Greenaae den 23 Septbr 1831.-

Til

Nørre Herreds Extra Ret,-

Dom

I Sagen: Procurator Olsen som befalet Actor contra

Arrestantinderne

1 Gjertrud Sørensdatter

2 Ane Dorthea Sørensdatter og

3 Gjertrud Sørensdatter

Ere under nærværende Sag tiltalte, da tvende Første for begaaet Drab paa et af Førstnævnte i Dølgemaal født levende Barn, og Sidstnævnte for formeentlig Delagtighed i Gjerningen, Hvilken hun i det mindste ikke have forhindret. Under de i Sagen afholdte Forhører, har Arrestantinden Mette Sørensdatter, der er 26 Aar gl., ugift og som opholdt sig hos sin medtiltalte Moder, Arrestantinden Gjertrud Sørensdatter, forklaret, at hun, om hvilken det ikke er oplyst at hun ikke forhen har født Barn, den 25 July d. A. om Morgenen Kl.

imellem 5 og 6 omtrent følte Smerter i Underlivet og over Lænden, ledsaget med Trang til at lade Vandet, hvorfor hun stod op af sin Seng og gik ud i Moderens Bryggers, hvor hun fødte et levende Barn uden at Nogen ved Fødseelen var tilstæde eller derom var vidende. I samme Øieblik, som hun havde født, kom hendes Moder i Bryggerset, tog det op og vilde have bragt det i Dagligstuen. Arrestantinden greb da hendes Moder i Skulderen eller om Halsen og raabte til --- at hun ikke --- at gaae ind i Stuen med Barnet. I samme Øieblik kom Arrestantindens Søster Medtiltalte Ane Dorthe Sørensdaughter, i Bryggerset, og deenne var da Arrestantinden behjælpelig med at forhindre Gjertrud fra at komme ud af Bryggerset med Barnet. Arrestantinden tog da Barnet fra Gjertrud Sørensdaughter, og ved Quælning med sine Fingere at aflive Barnet; og da dette Forsøg mislykkedes, leverede hun sin Søster, Ane Dorthea Sørensdaughter Barnet med Anmodning at være sig behjælpelig med at skille Barnet ved Livet. Denne som modtog Barnet levende, kom det først i Grubekiedelen, og da der ikke var Vand nok i samme til Barnets Ombringelse, kom hun, Ane Dorthe Sørensdaughter, Barnet i en i Bryggerset staaende Masketønde. Efter at Barnet En kort Tid havde lagt i Masketønden, optog Ane Dorthea Sørensdaughter Barnet, som da var dødt, vaskede det, svøbte det i et Klæde, og lagde det i en i Bryggerset værende Ballie. Denne Arrestantindens, Mette Sørensdaughters, Forklaring stemmer med hendes Medtiltaltes Forklaring og tildeels med den under Sagen afholdte Besigtigelses og Obductionsforretning, hvorved det er godtgjort, at Arrestantindens Barn var fuldbaaret og levende født og hvor--- det maa antages, at Quælning af Barnet havde været forsøgt samt at der i den øverste³ Deel af Luftrøret fandtes en fremmed Substands, som tilsyneladende lignede Madsk. Gjordemoderen Madm. Meilstrup og Sognefogeden Jens Christian Jensen samt Lægdsmand Rasmus Juul have og Saa under 8 og 13 August afholdte Forhører forklaret at der befandtes Mask I Barnets Mund, som Gjordemoderen udtog med sine Fingre

Innsidder Søren Hansens Hustrue, Karen Jensdaughter, har ogsaa forklaret, at da hun den 28de July d. A. havde Vagt hos Arrestantinden Mette Sørensdaughter og ved den Leilighed spurgte denne hvorledes hun kunde overtale sig til at handle saaledes med sit Barn, svarte hun at hun aldrig tænkte paa at ombringe det, førend i det Øieblik hun fødte, men da bestemte hun sig ogsaa til at aflive det, hvilken Forklaring Arrestantinden har vedgaaet. Arrestantinden Mette Sørensdaughter har derimod, under de afholdte Forhører, stadig forklaret, at hun forinden Fødselen foregik ikke troede at have været frugtsommelig. Men denne hendes Forklaring skiønne Retten ikke at have nogen Rimelighed og den troer med Føie at kunne ansee Arrestantinden som den, der forsætlig har født i Dølgemaal, naar det overveies

a/ at hun for sin Kjæreste Jens Jensen Bids, har under sit Svangerskab yttret Frygt for at være frugtsommelig,

b/ og da hun har havt legemlig Omgang med Jens Jensen Bids paa saadan Tid, at hun kunde antages derved at være bleven svanger, maatte hun ligesaavel kunne antage at hendes tiltagende Førlighed var en Følge af Frugtsommelighed som af hendes Menstruationers Standsning.

c/ at hun med samme Bestemthed har nægtet for Regimentschirurg Wellerup ikke at have havt legemlig Omgang med noget Mandfok, som hun har nægtet at være frugtsommelig.

naar hun desangaaende er bleven spurgt, saaledes lagt hun Skjul paa Fødselen og endog nægtet samme, da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup talte til hende i denne Anledning om Formiddag som Fødselen var foregaaet om Morgenen;

e/at det var et fuldbragt og levende Foster hun fødte;

f/ at hun vidste, at Standsning af Menstruation ogsaa var Kiendetegn på Frugtsommelighed, og vidste hvorlænge Frugtsommeligheds-Tilstanden i Almindelighed varer;

g/ at hun følte, i Særdeleshed paa den sidste Tiid, Bevægelighed i Underlivet, og erklærede paa Rettens Opfordring, hvad hun antog denne Bevægelse for, at hun ikke vidste derom at afgive nogen Forklaring;

h/at hun havde sagt til Innsidder Søren Hansens Hustru, Karen Jensdaughter, som oven forklaret, at hun ikke havde tænkt paa at ombringe sit Barn førend det Øieblik hun fødte det, hvilket synes at forudsætte, at hun

var vidende om sin Frugtsommelighed; hertil kommer, at Arrestantinden, og hendes Søster, Ane Dorthea Sørensdatter, havde, efter deres Moders Forklaring, sagt til hinanden under Barnets Mishandling, at Barnefødselen kunde, ved Barnets Død, godt skiules, da ingen vidste, at hun var frugtsommelig. Betræffende Arrestantinden Ane Dorthe Sørensdatter, da har hun selv under de afholdte Forhører, tilstaaet a/ at have i Forening med hendes Søster, Mette Sørensdatter, forhindret deres Moder, Giertrud Sørensdatter, fra at komme ud af Bryggerset med Mettes Barn, og at have ombragt dette ved at komme det i Grubekiedelsen og Masketønden. Det er ogsaa under Sagen tilstrækkeligen godtgjort, at hun, i Forening med hendes Medtaltalte lagde Skiul paa Barnets Fødsel, da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup om Formiddaghen, som Fødselen var foregaaet om Morgen, spurgte om Mette Sørensdatters Tilstand; ligesom hun ogsaa senere nægtede for Gjordemoder Meilstrup, at vide at Mette Sørensdatter havde faaet Barn, da dette skulde skaffes tilstæde. Og med Hensyn til den Mask, der befandtes i Barnets Mund, og den Mask lignede Substants, som fandtes i den øverste Deel af Luftrøret ved Barnets Obduction, samt det afgivne visum repertuum, maa det antages, at Barnet har funden sin Død i Masketønden. Arrestantinden der er over den criminelle Lavalder, vil efter Ovenanførte blive for forsættelig Drab at ansees med Straf efter 6-6-1, da hun ikke kan imputeres ? at have ombragt Barnet, efter en forud fattet Plan eller med Overlæg. I Henseende til Arrestantinden Gjertrud Sørensdatter, da har hun selv tilstaaet at have været tilstæde i hendes Bryggers den hele Tid, fra Barnet blev taget fra hende, indtil det blev optaget af Masketønden og som død lagt i Ballien; hvilken Tilstaaelse ogsaa stemmer overens med de af hendes Medtaltalte aflagte Forklaringer. Det er derimod ikke godtgjort, at hun har, enten ved Haandgjerning, eller ved Raad eller Tilskyndelse, deeltaget i Barnets Drab, og hun kan eiheller paasiges at have været vidende om at

A /hendes Datter, Mette Sørensdatters tiltagende Førlighed var en Følge af Frugtsommelighed og imod hendes Benægtelse, og Medtaltaltes Forklaringer, kan det eiheller inquteres ? hende, at hun Vidste, at det var Fødselssmerter, hvoraf Mette Sørensdatter var lidende, da hun, forinden Mette Sørrensdaters Barnefødsel foregik, saa hende i Bryggerset den 25de i July d.A. om Morgen. Men ligesom hun ogsaa lagde Dølgsmaaal paa Mette Sørensdatters Barnefødsel, og endog saa nægtede denne da Pastor Gad og Gjordemoder Meilstrup, som forhen forklaret, kom i hendes Huus den 25de July d. A. Om Formiddagen for at erkyndige sig om Mette Sørensdatters Tilstand, saaledes har hun ogsaa, ved flere falske Forklaringer under de først afholdte Forhører, søgt aat forhindre Sandhedens Opdagelse. Hun har tillige ved at være Tilskuer ved Barnets Mishandling uden at foretage sig noget til dets Redning, efter det var taget fra hende, viist en uforsvarlig Ligealdighed for Barnets Liv. Havde hun, da hun mærkede Barnets Liv var i Fare, strax gaaet ud af Bryggerset for at tilkalde Hjælp, er det sandsynligt, at hendes Døttre, naar de havde erfaret dette, vilde have afstaaet fra sit Forsæt med at dræbe Barnet, og hvorvidt Hiælp kunne erholdes eller ikke, kunde hun ikke vide forinden hun dertil havde gjort Forsøg. Muligt ogsaa at Barnet ved passende anvendte Midler, kunde igjen have været oplivet, efter at være kommen af Massketønden. For dette sit lovstridige Forhold, vil Arrestantinden blive at anse med en abitrair Straf, og formane Retten, at denne passende kunne bestemmes til 1 Aars Forbedringshuusarbeide.

B/ Arrestantinderne vil tillige blive pligtige til at udrede de af deres Arrest Action og Straffenes Sal--- lovlig flydende Omkostninger, men Retten kunne ikke med Actor billige, at Arrestantinderne in solidum skulde udrede disse, thi Gjertrud Sørensdatter har ikke i Forening med de andre Arrestantinter, ombragt Barnet, eller, ved nogen foretagen Haandgjerning, været deelagtig i dets Drab. – Hun vil derfor alleene blive at tilpligte, at betale Omkostningerne for sit Vedkommende; hvorimod Arrestantinderne Mette Sørensdatter og Ane Dorthea Sørensdatter vil blive at tilpligte, in solidum, at betale Omkostningerne for deres

Vedkommende. Actor Procurator Olsens Sallarium vil blive at bestemme til 5 rb Sølv og Defensor Exm. jur. Harboe til 4 rb Sølv, af hvilke Sallarier Gjertrud Sørensdatte har at udrede en Trediedeel, og de øvrige Arrestantinder , in solidum, hver en Trediedeel.

Thi kiendes for Ret

Arrestantinderne Mette Sørensdatte, Ane Dorthea Sørensdatte og Gjertrud Sørensdatte, bør, de tvende Første, have deres Liv forbrudte, og den Sidste hensættes, som Forbedringshuusfange, til Arbeide i Viborg Tugt og Forbedringshuus i eet Aar.

Saa bør de og udrede, allee i Anledning af deres Arrest, Action og Straffenes flydende Omkostninger, og deriblandt Sallair til Actor Procurator Olsen, fem Rigsbankdaler Sølv, og til Defensor, Examinatus juris Harboe fire Rigsbankdaler Sølv, hvilke Omkostninger de tvende Første, for deres Vedkommende, betale in solidum og derunder hver en Trediedel af det bestemte Sallair, hvorimod den Sidste alene betaler Omkostninger for hendes Vedkommende, og derunder en Trediedel af foranmeldte Sallair.

At efterkommes under Adfærd efter Loven. Nørre herreds Extra Ret sat den 10de October 1831

Aagaard

Som Meddomsmænd: ??, Chr. Bendiksen m.f.P, Chr. Jacobsen m.f.P., Anders Ditlev